

عنوان مقاله:

بررسی توسعه گردشگری با رویکرد پایداری در روستای اشتبین

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی گردشگری و توسعه (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

ابوالقاسم تقی زادفانید - استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی روستایی دانشکده علوم محیطی دانشگاه تبریز

مهديه توانا - دانشجوکارشناسی گردشگری گروه مدیریت دانشکده اقتصاد و مدیریت دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

صنعت گردشگری یکی از مهم ترین صنایع دنیاست، که اقتصاد و اشتغال ساده ترین و مهم ترین دستاوردهای آن است. با توجه به آمار بانک جهانی گردشگری در سال ۲۰۱۸ سهم مستقیم گردشگری از تولید ناخالص داخلی در ایران ۱۰/۷ میلیارد دلار، معادل ۲/۵ درصد از کل تولید ناخالص داخلی است که این آمار به وضوح تاثیر این صنعت بر اقتصاد را نشان می دهد یکی از مهمترین نوع گردشگری، گردشگری روستایی است. که به عنوان یکی از ارکان اساسی نیل به توسعه می باشد. چرا که تمامی اهداف توسعه پایدار را به دنبال خواهد داشت. لذا می توان با تقویت زمینه های گردشگری در هر روستا با توجه به توانایی ها و پتانسیل آن، موجب افزایش چشمگیر ورود گردشگر و در نتیجه استفاده از فواید آن در روستاها شد. هدف پژوهش حاضر، مطالعه روستای اشتبین واقع در استان آذربایجان شرقی می باشد که با توجه به آمار ثبت شده در سازمان میراث فرهنگی، با جمعیت هزار نفری خود ۲۰ درصد از گردشگران ورودی استان را در سال ۱۳۸۷ جذب کرده است. اشتبین از سه جهت مورد توجه است. الف: از جهت موقعیت جغرافیایی و مولفه های طبیعی آن همچون رودخانه ارس و هراس. ب: آثار و بناهای تاریخیو سبک معماری ج: صنایع دستی مختص روستا. لذا در این پژوهش سعی بر معرفی جامع پتانسیل های گردشگری در روستایمذکور و سپس بیان مشکلات گردشگری آن شده است تا با ارائه راه حل های مناسبی همچون توانمندسازی افراد، حفظ و مرمت بناهای تاریخی، ارائه بازارچه های محلی و مدیریت مناسب آن توسط افراد محلی و نیز تبلیغات مناسب، بستری برای رشد گردشگری و توسعه اقتصادی در این روستا فراهم شود.

کلمات کلیدی:

گردشگری، گردشگری روستایی، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1682960>

